

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om met betrekking tot zelfstandige bestuurders te voldoen aan richtlijn 2002/15/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 betreffende de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens de artikelen 2, lid 1, 3 tot en met 7 en 11 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Richtlijn 2002/15/EG is vanaf 23 maart 2009 van toepassing op zelfstandige bestuurders.

⁽¹⁾ PB L 80, blz. 35.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrijk) op 9 april 2013 — Maurice Leone, Blandine Leone/Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Zaak C-173/13)

(2013/C 171/40)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative d'appel de Lyon

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Maurice Leone, Blandine Leone

Verwerende partijen: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Prejudiciële vragen

- 1) Discrimineert artikel L. 24 juncto artikel R. 37 van de code des pensions civiles et militaires de retraites, zoals gewijzigd bij wet nr. 2004/1485 van 30 december 2004 houdende

rectificatie van de begrotingswet voor 2004 en bij decreet 2005-449 van 10 mei 2005, indirect tussen mannen en vrouwen in de zin van artikel 157 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?

- 2) Discrimineert artikel 15 van decreet 2003-1306 van 26 december 2003 betreffende het pensioenstelsel voor ambtenaren aangesloten bij de Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales, indirect tussen mannen en vrouwen in de zin van artikel 157 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?
- 3) Kan bij een bevestigend antwoord op een van bovenvermelde vragen een dergelijke indirecte discriminatie haar rechtvaardiging vinden in artikel 157, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?

Hogere voorziening ingesteld op 9 april 2013 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-496/10, Bank Mellat/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Boelaert en M. Bishop, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Bank Mellat, Europese Commissie

Conclusies

Rekwirant verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-496/10 te vernietigen;
- de zaak zelf af te doen en het beroep van Bank Mellat tegen de bestreden maatregelen te verwerpen;
- Bank Mellat te verwijzen in de kosten die de Raad in de procedure in eerste aanleg en in deze hogere voorziening heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Raad heeft het Gerecht in zijn arrest van 29 januari 2013 in zaak T-496/10, Bank Mellat/Raad, blijk gegeven van de volgende onjuiste rechtsopvattingen: